

Arrest

nr. 348 783 van 22 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat I. MOBATU MONGAMBULA
Vergotesquare 20
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 3 juni 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 (oud) van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II (oud) van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. A. EL MOUDEN die loco advocaat I. MOBATU MONGAMBULA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 maart 2026 treft verweerder op grond van artikel 61/1/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), een beslissing waarbij een aanvraag tot vernieuwing van een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de Vreemdelingenwet, geweigerd wordt. Tegen deze beslissing werd een beroep ingediend, gekend onder het rolnummer 363.254.

1.2. Op 3 juni 2026 treft verweerder een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis) waarbij verwezen wordt naar de in punt 1.1. bedoelde beslissing.

Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad wijst op de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026) waar in artikel 5.12, §4 bepaald wordt dat:

“Voor vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van artikel 39/82, § 4, van de wet van 15 december 1980 en vorderingen tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van artikel 39/85 van dezelfde wet, die werden ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

(...)

De volgende artikelen blijven van toepassing op de vorderingen tot schorsing en de vorderingen tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid die werden afgerond op grond van de procedureregels vastgesteld in de wet van 15 december 1980:

1° de artikelen 49 en 50 van het procedurereglement van de Raad betreffende de opheffing of intrekking van de schorsing en van de andere voorlopige maatregelen; en

2° de artikelen 39/68-1, § 1, tweede lid, en § 5, derde en vierde lid, en 39/82, §§ 5 en 6, van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 39, 40 en 41 van het procedurereglement van de Raad betreffende de verzoeken tot voortzetting, indien de vorderingen tot schorsing gepaard gingen met een annulatieverzoek.”

De bepalingen van het PR Rvv inzake de UDN-procedures zijn impliciet opgeheven door bepalingen van de voormelde wet van 17 juni 2025 inzake de urgente procedure. Gelet op het voormelde artikel 5.12, §4, van de Vreemdelingenwet blijven deze oude bepalingen van het PR Rvv inzake UDN-procedures echter van toepassing op huidige vordering.

Huidige vordering wordt derhalve verder afgedaan overeenkomstig de voormelde (oude) regels van de Vreemdelingenwet en het PR Rvv.

De verwijzingen in dit arrest naar materiële bepalingen van de Vreemdelingenwet betreffen bepalingen zoals ze van toepassing waren voor de publicatie van de wet van 16 juni 2026 ter uitvoering van het Migratie-en asielpact van de Europese Unie (eveneens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), op het ogenblik dat verweerder de bestreden beslissing trof.

2.2. Verzoeker dient een verzoekschrift in, opgesteld in het Nederlands, en een verzoekschrift opgesteld in het Frans, dat een exacte kopie ervan is. De Raad neemt akte van het verzoekschrift in het Frans en beschouwt dit als een Franse vertaling van het Nederlandstalig verzoekschrift, die louter ter informatie wordt meegedeeld. De verzoekende partij opteert ter terechtzitting immers niet voor de behandeling van het Franstalige verzoekschrift, nadat erop gewezen werd dat de Raad slechts één verzoekschrift behandelt.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, er sprake moet zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich niet in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Het uiterst dringend karakter van de vordering wordt dan ook niet wettelijk vermoed.

In dit geval moet verzoeker op overtuigende wijze aantonen dat een klassiek schorsingsberoep te laat zou komen om het aangehaalde moeilijk te herstellen nadeel te vermijden.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

In het verzoekschrift kan het volgende gelezen worden onder het kopje, “*Uiterst dringende noodzakelijkheid*”:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 11 juni 2026, verplicht de verzoeker het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte te verlaten binnen een termijn van dertig dagen, d.w.z. uiterlijk op 11 juli 2026.

De uitvoering van deze maatregel vóór de uitspraak over de grond zou verzoeker blootstellen aan onmiddellijke en bijzonder zware gevolgen. Hij volgt thans een master Arbeidswetenschappen aan de Université libre de Bruxelles en bevindt zich midden in het academisch jaar. Zijn verwijdering zou hem beletten zijn opleiding normaal voort te zetten, deel te nemen aan de voorziene evaluaties en de voor het behalen van zijn diploma vereiste academische procedures te voltooien.

Een gewone schorsing zou het niet mogelijk maken tijdig een beslissing te bekomen die verenigbaar is met deze termijnen. De verzoeker zou de gevolgen van de bestreden beslissing ondervinden voordat de Raad zich over de wettigheid ervan heeft kunnen uitspreken.

In deze omstandigheden is alleen de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid van aard de rechten van de verzoeker nuttig te vrijwaren en de verwezenlijking van het ingeroepen nadeel te voorkomen”.

Verzoeker verbindt de hoogdringendheid aan zijn verwijdering, maar gezien hij niet wordt vastgehouden, dreigt hij niet fysiek van het grondgebied verwijderd te worden zoals bedoeld in artikel 1, §1, 7° van de Vreemdelingenwet. Hierin kan gelezen worden: “*verwijdering : de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied;*”.

De bestreden beslissing verhindert niet dat verzoeker zijn academisch jaar voltooit. Te dien einde kan hij aan verweerder vragen om de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, te verlengen overeenkomstig artikel 74/14, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn”.

Zoals ter terechtzitting werd meegedeeld, zal de Raad het annulatieberoep- indien de vraag tot voortzetting wordt ingediend binnen de voorziene termijnen- zo snel mogelijk behandelen alvorens de start van het nieuwe academiejaar. Dit laat ook toe het beroep samen te behandelen met de zaak met rolnummer 363.254 waarmee het samenhangt en waarvan de versnelde behandeling niet gevraagd werd.

3.3. Er werd niet voldaan aan de voorwaarde inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid. Deze vaststelling leidt tot de verwerping van onderhavige vordering.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

C.DE COOMAN, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, De voorzitter,

C. DE COOMAN

M. EKKA